

van de grootste uileballen. Begint men ze echter los te plukken, dan is de weerstand die ze bieden opvallend. Ze zijn uiterst taai, vooral de buitenste laag dicht viltig en klaarblijkelijk vermengd met hardgeworden slijm. Sommige roken vischig. Van visch was echter geen spoor meer te vinden, al toonde een gaaf vischhaakje waaraan nog een eindje lijn was bevestigd, dat visch niet werd versmaad! De sappen van de reigermaag werken veel sterker oplossend dan die van de uil en meer in overeenstemming met die van de dagroofvogels. De oogst aan zoogdierresten was na het moeizaam lospeuteren der haarballen dan ook bedroevend klein. Eerst leken ze in 't geheel niets op te leveren, maar precies in 't centrum vond ik bij drie exemplaren de kiezen en de knaagtanden uit boven- en onderkaak van een woelrat (*Arvicola*), alle keurig op hun plaats ten opzichte van elkaar. Het stevige skelet was geheel verteerd op de voorste stukjes der kaken na. De randen dezer restjes waren al aan 't verweken en buigbaar als vischgraatjes. Ook het tandbeen van het gebit was reeds geheel of grootendeels verdwenen; de kiezen bestonden uit email (glazuur)skeletjes. Merkwaardig is dat hoorn en chitine volkomen onaangetast blijven: in het hart van een der proppen lagen een aantal gave woelratklauwtjes bij elkaar; in een andere daarbij nog de chitine huid van een rupsekop en het uit zeshoekige facetten bestaande chitineuse hoornvlies van een groot insectenoog. Ook grashalmpjes, plantenvezels uit de woelratmaag, enz. vond ik onverteerd in de reigerballen terug.

A. SCHREUDER.

Wie weet nesten van Ransuilen? Tijdens een onderzoek naar het voedsel van de Ransuil stuitte we op verschillende vragen, die we niet dan met medewerking van vele waarnemers in verschillende deelen van ons land zullen kunnen beantwoorden. Een van die vragen is de volgende: Is er een verband te vinden tusschen het aantal eieren van het legsel van den uil en de stand van de Veldmuizen in zijn jachtgebied? Nu is de stand van de Veldmuizen op verschillende manieren te onderzoeken, maar het aantal eieren in de verschillende nesten kunnen we niet in de verschillende streken zelf onderzoeken; hiervoor moeten we de hulp van anderen inroepen.

Die hulp bestaat slechts daaruit, dat ieder die een nest van een ransuil vindt, ons een briefkaartje schrijft (L. en N. Tinbergen, Bentinckstr. 146, Den Haag), waarin hij ons meldt, hoeveel eieren er in het (voltallige) legsel waren, hoeveel eieren er uitgekomen zijn en of de roestboomen van de oude(n) gevonden zijn. Die roestboomen zijn in den regel gemakkelijker te vinden dan het nest zelf en meestal ligt het nest niet verder dan een 50—100 meter van de roesten verwijderd. Je wordt er op attent gemaakt door de „kalk” (uitwerpselen) er onder, waartusschen de braakballen liggen. Kijk je omhoog, dan tref je het dikwijls, dat de uil boven je hoofd zit, plat en steil dicht bij den stam, zijn „oor” pluimpjes hoog opgericht. Meestal heeft een uil verscheidene van die roestboomen dicht bij elkaar, zoodat, wanneer je er een vindt, je ook naar de andere niet lang hoeft te zoeken. Vindt U nu zulk een roestboom, dan zoudt U ons een zeer groot genoegen doen, door de braakballen en alles wat er verder nog onder ligt, niet op te rapen, maar ons even te berichten. Zoo noodig en mogelijk komt dan een van ons even poolshoogte nemen.

Gaarne zullen we t.z.t. over de eventuele resultaten nader berichten.

Bentinckstr. 146, Den Haag.

L. en N. TINBERGEN.

Vogels tellen. Ieder jaar omstreeks Kerstfeest tigten troepjes Amerikanen er één dag op uit, om vogels te tellen, zoowel soorten als individu's. Men heeft het in ons land ook eens geprobeerd maar niet doorgezet, wat eigenlijk wel jammer is. Ik heb nu de tellingen van 27 Dec. 1931 voor mij liggen. De elf waarnemers aan Cape Cod telden 73 soorten en iets meer dan 36000 individu's (waaronder 15000 eidereenden). Vijf waarnemers aan het Barnegat telden 84 soorten met bijna 14000 individu's. De doorloopen streek had een diameter van 24 K.M. (gedeeltelijk per motorboot). Hoeveel soorten en individu's zouden wij omtrent Kerstfeest kunnen vinden in een dergelijken kring rondom ons Barnegat? Hoe komen ze daar in Amerika aan dien naam van ons? Het grootste aantal soorten werd geteld bij Jacksonville Florida over een traject van 16 km te voet, afgewisseld met auto (afstand helaas niet opgegeven). De waarnemer telde 96 soorten in 4480 individu's. Het komt natuurlijk erg aan op de betrouwbaarheid der waarnemingen. Een vergelijking van de tellingen over een reeks van jaren kan zeer leerzaam worden.

T.

GEVRAAGD:

R. Wettstein, Handbuch der Systematischen Botanik.
Prijsoopgaaf aan W. Kruyt, Julianalaan 83, Overveen.

Kweeken en Verzamelen, door Jaspers.

Aanbiedingen aan Jan Ebbens Jr., P. Langendijkstraat 42^{III}, Amsterdam.